

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **město Česká Skalice**, třída T. G. Masaryka 80, Česká Skalice, zastoupeného advokátem JUDr. Ondřejem Moravcem, Ph.D., Sokolovská 49/5, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, proti rozhodnutí ministryně pro místní rozvoj ze dne 23. 5. 2018, čj. MMR-20201/2018-26, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2021, čj. 8 A 120/2018-38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] V této věci dospěl soud k závěru, že prodloužená lhůta pro podání nabídek v zadávacím řízení neběží už od okamžiku, kdy zadavatel zveřejnil změnu dokumentace, která může rozšířit okruh účastníků zadávacího řízení, ale až od okamžiku, kdy zadavatel výslovně oznámil prodloužení lhůty, pokud toto oznámení neučinil současně se zveřejněním změny dokumentace, ale později (§ 99 odst. 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek). Byla-li zakázka zadána ve zjednodušeném podlimitním řízení (§ 54 odst. 1 tohoto zákona), je třeba i tuto prodlouženou lhůtu počítat v pracovních dnech, nikoli ve dnech kalendářních.

1. Popis věci

[2] Poskytovatel dotace (Centrum pro regionální rozvoj České republiky) nevyplatil městu Česká Skalice 10 % z dotace z Integrovaného regionálního operačního programu na projekt přístavby mateřské školy (tedy zhruba 800 tisíc Kč), a to pro pochybení při zadávání

veřejné zakázky (podle § 14 odst. 5 a § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech). Město pochybilo tím, že změnilo zadávací podmínky, avšak po této změně dostatečně neprodloužilo lhůtu pro podání nabídek; tím porušilo § 99 odst. 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek. Proti opatření poskytovatele dotace podalo město námitky, o nichž rozhodla ministryně pro místní rozvoj dne 23. 5. 2018. Ministryně shledala opatření poskytovatele dotace oprávněným a námitkám nevyhověla.

[3] Město napadlo rozhodnutí o námitkách žalobou podanou k Městskému soudu v Praze, ovšem ani městský soud mu nevyhověl a jeho žalobu zamítl. Shodně s ministryní se soud domníval, že změna zadávacích podmínek, kterou město oproti původním požadavkům připustilo subdodavatelské plnění, mohla rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení (ostatně se to i fakticky stalo); lhůtu pro podání žádosti proto bylo třeba prodloužit nejméně o celou její původní délku (podle § 99 odst. 2 věty druhé zákona o zadávání veřejných zakázek). Tato lhůta byla stanovena v pracovních dnech a začala běžet od vysvětlení zadávací dokumentace č. 3 zveřejněného dne 12. 4. 2017: právě od tohoto dne se mohli stávající i potenciální zájemci seznámit se změnami zadávacích podmínek. Jiný výklad by byl v rozporu se zásadou transparentnosti a rovného zacházení. Snížení dotace o 10 % odpovídá vážnosti pochybení a vzhledem k celkové výši dotace není neúměrné.

2. Kasační stížnost města a vyjádření ministerstva

[4] Město Česká Skalice podalo proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. V ní namítá, že rozhodným okamžikem, od něhož začala běžet lhůta dodatečně prodlužující původně stanovenou lhůtu pro podání nabídek, je změna zadávací dokumentace č. 2, která se uskutečnila dne 7. 4. 2017 a kterou město změnilo samotnou zadávací dokumentaci. Lhůta podle něj nemůže běžet až od vysvětlení zadávací dokumentace č. 3 zveřejněného dne 12. 4. 2017, od něhož lhůtu počítaly ministerstvo a městský soud: tímto vysvětlením totiž město jen formálně nově prodloužilo lhůtu k podání nabídek. Tento výklad vyplývá ze samotného znění § 99 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek a nepopírá ani jeho smysl a účel.

[5] Město se dále domnívá, že rozsah zkrácení lhůty lze počítat jak v pracovních dnech, tak v kalendářních dnech. Výkladu ve prospěch kalendářních dnů svědčí obecná právní zásada, že lhůty stanovené podle počtu dní se zásadně počítají podle kalendářních dnů; mají-li se počítat pracovní dny, musí to právní předpis či individuální právní akt stanovit výslovně, což § 99 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek nečiní. Městský soud měl s ohledem na zásadu *in dubio mitius* užít výklad pro město příznivější (tedy že se lhůta počítá podle kalendářních, nikoli pracovních dnů).

[6] Městský soud nedostatečně odůvodnil přiměřenost uložené sankce, jeho rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Povaha pochybení byla jiná, než jakou zákon předpokládá. Zákon v této otázce neposkytuje svým adresátům jasnou a předvídatelnou odpověď a příjemce dotace se musí spoléhat na výklady orgánů, které zákon užívají, což vytváří značnou míru právní nejistoty. Korekce dotace má povahu sankce, jejím účelem je potrestat příjemce dotace za to, že nedodržel stanovené podmínky pro její přijetí. Výše korekce byla v tomto případě nepřiměřená okolnostem věci.

pokračování

[7] Ministerstvo ve vyjádření ke kasační stížnosti setrvalo na svých dosavadních postojích. S rozsudkem městského soudu souhlasí ve všech jeho bodech.

3. Právní hodnocení

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Podle § 99 odst. 1 a 2 zákona o zadávání veřejných zakázek platí:

(1) Zadávací podmínky obsažené v zadávací dokumentaci může zadavatel změnit nebo doplnit před uplynutím lhůty pro podání žádosti o účast, předběžných nabídek nebo nabídek. Změna nebo doplnění zadávací dokumentace podmínek musí být uveřejněna nebo oznámena dodavatelům stejným způsobem jako zadávací podmínka, která byla změněna nebo doplněna.

(2) Pokud to povaha doplnění nebo změny zadávací dokumentace vyžaduje, zadavatel současně přiměřeně prodlouží lhůtu pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek nebo nabídek. **V případě takové změny nebo doplnění zadávací dokumentace, která může rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení, prodlouží zadavatel lhůtu tak, aby od odeslání změny nebo doplnění zadávací dokumentace činila nejméně celou svou původní délku.**

[10] Ze správního spisu vyplývá tento průběh zadávacího řízení, o nějž není mezi stranami spor:

- dne 24. 3. 2017 zahájilo město jako zadavatel veřejné zakázky na stavební práce zjednodušené podlimitní zadávací řízení a stanovilo lhůtu pro podávání nabídek do 12. 4. 2017 do 13:00 hodin;
- dne 30. 3. 2017 zveřejnilo město vysvětlení zadávací dokumentace č. 1, kterým prodloužilo lhůtu pro podání nabídek do 21. 4. 2017, protože se současně rozhodlo uspořádat organizovanou prohlídku místa plnění;
- dne 7. 4. 2017 zveřejnilo město vysvětlení zadávací dokumentace č. 2, kterým změnilo zadávací podmínky (připustilo částečně subdodavatelské plnění);
- dne 12. 4. 2017 zveřejnilo město (v reakci na podnět jednoho z uchazečů) vysvětlení zadávací dokumentace č. 3, kterým prodloužilo lhůtu k podání nabídek do 27. 4. 2017 do 8:30 hodin.

[11] V této věci jde o to, zda město porušilo zákon o zadávání veřejných zakázek tím, že dostatečně neprodloužilo lhůtu k podání nabídek nejméně o celou její původní délku podle § 99 odst. 2 tohoto zákona, a zda mu za to (a v jakém rozsahu) mohl poskytovatel dotace zkrátit dotaci (podle § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech *poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta*).

[12] V řízení před NSS (na rozdíl od řízení o námitkách proti opatření poskytovatele dotace a řízení před městským soudem) už není sporné, že změna zadávacích podmínek provedená vysvětlením č. 2 dne 7. 4. 2017, již město částečně připustilo subdodavatelské plnění, mohla rozšířit (a také rozšířila) okruh možných účastníků zadávacího řízení. Město proto bylo povinno prodloužit lhůtu k podání nabídek nejméně o celou její původní délku.

To, že se na věc užije § 99 odst. 2 věta druhá zákona o zadávání veřejných zakázek, už město v kasačním řízení nezpochybňuje a NSS z toho vychází.

[13] Kasační argumentace města míří do tří sporných otázek. **Zaprvé**, odkdy začala běžet prodloužená lhůta pro podání nabídek: zda od samotné změny zadávací dokumentace (od 7. 4. 2017, kdy bylo zveřejněno vysvětlení zadávací dokumentace č. 2), nebo až od okamžiku, kdy město oznámilo, že se lhůta k podání nabídek prodlužuje (od 12. 4. 2017, kdy bylo zveřejněno vysvětlení zadávací dokumentace č. 3). **Zadruhé**, zda se má rozsah zkrácení lhůty počítat v pracovních, či v kalendářních dnech. **Zatřetí**, zda bylo zkrácení dotace přiměřené zjištěnému pochybení v zadávacím řízení. NSS se k nim popořadě vyjádří.

3.1 Délka prodloužené lhůty se počítá až od okamžiku uveřejnění či oznámení, že lhůta byla prodloužena

[14] Město se domnívá, že rozhodným okamžikem, od kterého je třeba počítat prodlouženou lhůtu pro podání nabídek, je samotná změna zadávací dokumentace, která proběhla dne 7. 4. 2017. Vyplývá to podle něj jednoznačně z textu § 99 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek a neodporuje to ani jeho smyslu a účelu, neboť uchazeči měli možnost reagovat na upravené zadávací podmínky už od tohoto okamžiku. To ostatně učinila jedna z uchazeček, společnost Průmstav Náchod, která se v reakci na změnu domáhala prodloužení lhůty k podání nabídek. Město jí pak vyhovělo a formálně prodloužilo lhůtu vysvětlením č. 3 dne 12. 4. 2017.

[15] Městský soud se k této otázce vyjádřil v bodě 71 tak, že lhůtu je třeba počítat od 12. 4. 2017, neboť právě od tohoto dne se stávající i potenciální zájemci mohli seznámit se změnami zadávacích podmínek. Jiný výklad by byl podle něj v rozporu se zásadou transparentnosti a rovného zacházení.

[16] Poskytovatel dotace a ministryně se rovněž domnívají, že lhůtu pro podání nabídek, o kterou byla ta původní platně prodloužena, je třeba počítat od 12. 4. 2017, protože teprve tehdy byly věcně naplněny obě zákonné povinnosti: byla provedena změna i prodloužena lhůta. Svou argumentaci podpořili citací z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1. 11. 2017, čj. ÚOHS-S0372/2017/VZ-31947/2017/532/ZČa, bod 33:

Ustanovení § 99 odst. 2 zákona, věta druhá, pak ale ve shodě s § 40 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, explicitně zakotvuje, že v případě, kdy jsou provedená změna nebo doplnění zadávací dokumentace způsobilé rozšířit okruh možných dodavatelů (oproti stavu před změnou zadávací dokumentace), je zadavatel povinen prodloužit dotčenou lhůtu tak, aby od okamžiku změny činila celou původní délku lhůty pro podání žádosti o účast nebo pro podání nabídek. Jestliže tedy délka dotčené lhůty činila například 30 dnů a zadavatel po 12 dnech od zahájení zadávacího řízení změnil zadávací podmínky tak, že tato změna, popř. doplnění, jsou způsobilé rozšířit okruh potenciálních dodavatelů, je povinen prodloužit dotčenou lhůtu tak, aby po prodloužení činila opět alespoň 30 dnů (tedy alespoň o 12 dnů za předpokladu, že dotčenou lhůtu prodlouží ve stejný den, kdy dojde k příslušné změně zadávacích podmínek). Pokud zadavatel stanovil lhůtu delší, než mu předepisuje zákon (například 60 dnů), je povinen v případě změny zadávacích podmínek způsobilé rozšířit okruh potenciálních dodavatelů prodloužit dotčenou lhůtu tak, aby po prodloužení činila opět alespoň celou původní délku dotčené lhůty (v tomto případě tedy 60 dnů).

Odkázali také na komentářovou literaturu, podle níž

pokračování

nelze postupovat tak, že zadavatel provede úpravu (změnu či doplnění) zadávací dokumentace a k prodloužení příslušné lhůty přistoupí až s určitým časovým odstupem od provedení úpravy a lhůtu prodlouží nikoli o celý její původní běh, ale pouze o její alikvotní část s odůvodněním, že rozhodným okamžikem, od něhož je nutné novou lhůtu počítat, je okamžik úpravy zadávací dokumentace [Dvořák, David; Machurek, Tomáš; Novotný, Petr; Šebesta, Milan a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 602].

[17] NSS souhlasí s městem v tom, že argumentace rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1. 11. 2017 není přílehlavá: citované rozhodnutí se skutečně sporné otázky nijak netýká. Naopak komentář z roku 2017 jasně zapovídá postup, který zvolilo město (říká totiž, že je-li lhůta prodloužena nikoli při změně dokumentace, ale až s odstupem, nelze ji krátit o dobu, která uběhla mezi změnou dokumentace a samotným okamžikem prodloužení). Bez ohledu na (ne)přílehlavost citovaných zdrojů jsou však závěry poskytovatele dotace a ministryně správné a kasační námitka města je nedůvodná.

[18] Zákon o zadávání veřejných zakázek stanoví, že prodloužená lhůta má činit nejméně celou svou původní délku „od odeslání změny nebo doplnění zadávací dokumentace“ (§ 99 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek). Tím se míní okamžik, kdy je „*změna uveřejněna nebo oznámena dodavatelům*“ ve smyslu § 99 odst. 1 tohoto zákona. Je třeba volit takový výklad tohoto ustanovení, který naplňuje zásadu nediskriminace a rovného zacházení s dodavateli (§ 6 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek) i zásadu transparentnosti (§ 6 odst. 1 tohoto zákona).

[19] Zákon to neformuluje výslovně, předpokládá ovšem také, že změna či doplnění zadávací dokumentace, respektive její odeslání (tedy uveřejnění nebo oznámení dodavatelům), nastane **současně** s oznámením o tom, že se prodlužuje lhůta k podání nabídek. I když § 99 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek přímo nepoužívá slovo „současně“, odpovídá tento výklad logice celého postupu. I kdyby totiž dodavatel okamžitě zjistil, že byla zadávací dokumentace změněna nebo doplněna, není na něm, aby určoval, zda by to mohlo vést k rozšíření okruhu možných účastníků zadávacího řízení. Tuto úvahu má učinit zadavatel a má to udělat nejpozději v okamžiku zveřejnění změny, aby tomu včas mohl přizpůsobit další průběh zadávacího řízení. Naproti tomu dodavatel nemůže s jistotou vědět, jak si zadavatel vyhodnotil, zda a o kolik dní by měla být lhůta pro podání nabídek prodloužena – a hlavně zda a o kolik dní ji zadavatel skutečně prodlouží.

[20] Lhůta, ve které má dodavatel nabídku podat, je přitom pro něj zásadní – ať už začal nabídku chystat před změnou, nebo se pro účast v zadávacím řízení rozhodne právě až na základě změněné dokumentace. Dodavatel potřebuje znát lhůtu současně s podmínkami, za nichž se má o zakázku ucházet, aby mohl ověřit své kapacity a vyhodnotit, zda zvládne připravit nabídku včas. Není-li prodloužení lhůty zveřejněno současně se změnou dokumentace, může se stát, že dodavatel, který by měl za nových podmínek o zakázku jinak zájem, se přesto rozhodne zadávacího řízení neúčastnit, protože není schopen nabídku zpracovat v původní lhůtě. Neprodloužení lhůty však může dopadnout i na dodavatele, který měl o zakázku zájem za původních podmínek. Pokud začal připravovat podklady podle původní dokumentace, po její změně může na nabídku rezignovat, protože usoudí, že stále platí původní lhůta, v níž by už nestihl své podklady přizpůsobit novým požadavkům zadavatele.

[21] Opačný výklad, který zastává město, by nerespektoval účel zákonného pravidla, neboť dodavatelé stěží mohou už od okamžiku provedené změny spoléhat na to, že zadavatel později lhůtu prodlouží. Nijak zvlášť dodavatelům nepomůže, když zadavatel sice zamýšlí prodloužit lhůtu k podání nabídek už od zveřejnění změny zadávací dokumentace, avšak dodavatelé se o tom, že prodloužená lhůta začala běžet, dozvědí až s odstupem (po uplynutí několika dnů od zamýšleného okamžiku prodloužení). V této věci byl mezi zveřejněním změny a prodloužením lhůty rozdíl „jen“ několika dnů; vzato do důsledku by však výklad města vedl k tomu, že zadavatel by mohl až na samém sklonku *mlčky* prodloužené lhůty dodavatelům sdělit, že prodloužená lhůta přece běží už dlouho a že za den či dva skončí. Takové uspořádání vztahů by nepřipustně oslabovalo právní postavení dodavatelů.

[22] Výklad, k němuž se přiklonil NSS, odpovídá jak účelu zákonného požadavku na prodloužení lhůty, tak zmíněným zásadám transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace při zadávání veřejných zakázek. Zastává ho též odborná komentářová literatura^{*)}. Smyslem a účelem § 99 odst. 2 o zadávání veřejných zakázek je to, aby se všichni dodavatelé mohli seznámit s provedenou významnou změnou v zadávací dokumentaci a měli dostatek času na to, vypracovat odpovídající nabídky.

[23] Citované ustanovení § 99 zákona o zadávání veřejných zakázek navíc transponuje směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. 2. 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES, konkrétně její čl. 47 odst. 3, podle něhož

veřejní zadavatelé prodlouží lhůty pro podání nabídek tak, aby se všechny dotčené hospodářské subjekty mohly seznámit se všemi informacemi nezbytnými pro vypracování nabídek v těchto případech:

a) pokud dodatečné informace nejsou z jakéhokoli důvodu poskytnuty nejpozději šest dnů před uplynutím lhůty stanovené pro podání nabídek, i když o ně hospodářský subjekt požádal včas. V případě zkráceného řízení podle čl. 27 odst. 3 a čl. 28 odst. 6 činí tato lhůta čtyři dny;

b) pokud byly v zadávací dokumentaci provedeny významné změny.

Délka tohoto prodloužení musí být přiměřená významu daných informací nebo provedené změně.

Pokud o dodatečné informace nebylo požádáno včas nebo je jejich důležitost z hlediska přípravy odpovídajících nabídek nevýznamná, nemusejí veřejní zadavatelé lhůty prodloužovat.

Důležitý je i odst. 81 preambule k této směrnici:

(...) nutnost zajistit, aby hospodářské subjekty měly dostatek času na vypracování odpovídajících nabídek, může mít za následek, že může být nutné prodloužit původně stanovené lhůty. Jednalo by se zejména o případ, kdy dojde k významným změnám v zadávací dokumentaci.

[24] Tedy i citovaná ustanovení směrnice, kterou zákon o veřejných zakázkách zapracovává a výslovně se jí v § 1 dovolává, vysvětlují, že účelem prodloužení lhůty je poskytnout dodavatelům dostatek času k vypracování nabídek. V této věci však dodavatelé potřebný čas nedostali. Město nejprve uveřejnilo podstatnou změnu zadávací dokumentace a až *s odstupem několika dnů* na podnět jednoho z dodavatelů prodloužilo i lhůtu k podání

^{*)} Šebesta, Milan; Novotný, Petr; Machurek, Tomáš; Dvořák, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 762.

pokračování

nabídek. V takovém případě je nutné, aby byla zachována zákonná minimální délka lhůty až od *pozdějšího* okamžiku, kdy město zveřejnilo informaci o prodloužení lhůty (12. 4.), nikoli už od *dřívějšího* okamžiku, kdy byla zveřejněna změna, pro kterou bylo třeba lhůtu pro podání nabídek prodloužit (7. 4.).

[25] Naopak neobstojí výklad města, který je založen vlastně jen na tom, že zákon *výslovně* neukládá povinnost informovat o prodloužení lhůty současně se zveřejněním změny dokumentace. Takto ale čist text ustanovení nelze: popíralo by to smysl zákonného pravidla v situaci, v níž oznámení změny a prodloužení lhůty nenastanou současně.

[26] Není přiléhavá úvaha městského soudu (obsažená v bodě 71 jeho rozsudku), že až od 12. 4. 2017 se stávající i potenciální zájemci mohli seznámit se změnami zadávacích podmínek. To mohli totiž už od 7. 4. 2017. Podstatné však je, že až od 12. 4. 2017 se mohli zájemci seznámit s tím, že se prodlužuje též lhůta pro podání nabídek. Výsledný závěr městského soudu, podle nějž město neprodloužilo lhůtu dostatečně, je proto správný.

3.2 Rozsah potřebného prodloužení lhůty se má u zjednodušeného podlimitního řízení počítat v pracovních dnech

[27] Z § 99 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek vyplývá povinnost zadavatele při podstatné změně zadávací dokumentace prodloužit lhůtu pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek nebo nabídek *minimálně o celou její původní délku*. Město určilo původní i prodlouženou lhůtu tak, že stanovilo konkrétní datum a čas, dokdy lze podávat nabídky. Nyní je spor o to, zda je třeba počítat délku lhůty původní i prodloužené ve dnech kalendářních, nebo pracovních.

[28] Město namítá, že rozsah, o nějž podle ministerstva lhůtu zkrátilo, se měl počítat v kalendářních dnech, protože je to výklad pro něj příznivější. Výkladu ve prospěch kalendářních dnů svědčí podle něj také obecná právní zásada, že lhůty stanovené podle počtu dní se zásadně počítají podle kalendářních dnů; mají-li se počítat pracovní dny, musí to právní předpis či individuální právní akt stanovit výslovně, což § 99 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek nečiní.

[29] Městský soud naproti tomu ve prospěch pracovních dnů vyložil, že v této věci prodloužilo město lhůtu pro podání nabídky na žádost dodavatele, společnosti Průmstav Náchod. Podle § 98 odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek platí, že *pokud o vysvětlení zadávací dokumentace písemně požádá dodavatel, zadavatel vysvětlení uveřejní, odešle nebo předá včetně přesného znění žádosti bez identifikace tohoto dodavatele. Zadavatel není povinen vysvětlení poskytnout, pokud není žádost o vysvětlení doručena včas, a to alespoň 3 pracovní dny před uplynutím lhůt podle odstavce 1. Pokud zadavatel na žádost o vysvětlení, která není doručena včas, vysvětlení poskytne, nemusí dodržet lhůty podle odstavce 1*. Protože je dodavatel povinen doručit zadavateli žádost o vysvětlení ve lhůtě tří pracovních dnů před uplynutím lhůty pro podání žádosti, dovodil z toho městský soud, že i prodloužení lhůty pro podání nabídky mělo být stanoveno v pracovních dnech.

[30] Argumentace městského soudu je mimoběžná. Ustanovení § 98 odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek na tuto věc nedopadá, ale dopadá na ni § 98 odst. 5 tohoto

zákona, podle něhož pokud by spolu s vysvětlením zadávací dokumentace zadavatel provedl i změnu zadávacích podmínek, postupuje podle § 99 [tohoto zákona], tedy z § 98 lze na věc užít jen odkaz na § 99, o jehož výklad jde. Z toho, že předchozí nesouvisející paragraf tohoto zákona určuje dodavateli lhůtu k podání žádosti o vysvětlení v pracovních dnech, nelze nijak dovozovat, že i lhůta k podání nabídek, kterou určuje zadavatel, se má počítat v pracovních dnech.

[31] I když však NSS nepovažuje za správnou argumentaci ustanovením § 98 odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek, souhlasí s výsledkem, ke kterému městský soud dospěl, tedy že se lhůta měla počítat v pracovních dnech. NSS se přitom ztotožnil s úvahami, které ke stejnému výsledku dovedly poskytovatele dotace a ministryni.

[32] Zákon o zadávání veřejných zakázek stanoví v § 54 odst. 1 lhůtu pro podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení (které probíhalo i v této věci) v délce *nejméně 11 pracovních dnů* od zahájení zadávacího řízení. Zadavatel může stanovit i delší lhůtu. Učiní-li to a nastane-li následně situace předvídaná v § 99 odst. 2 tohoto zákona, musí zadavatel prodloužit lhůtu minimálně o celou její původní délku.

[33] Zákon o zadávání veřejných zakázek v § 99 odst. 2 neuvádí, zda se tato lhůta počítá v kalendářních, či pracovních dnech. Ustanovení se totiž uplatní jak pro podlimitní režim (§ 52 písm. b), § 53 odst. 3 zákona], tak pro nadlimitní režim, a zatímco v podlimitním režimu stanoví zákon v § 54 minimální lhůty v pracovních dnech, pro zadání zakázky v nadlimitním režimu se lhůty počítají na kalendářní dny (např. § 57, § 59, § 62 tohoto zákona). NSS má ve shodě s poskytovatelem dotace a ministryní za to, že délku lhůty pro podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení je třeba počítat v pracovních dnech, protože zákon stanoví její minimální délku rovněž v pracovních dnech. Proto je třeba počítat v pracovních dnech i „dobrovolnou“ delší lhůtu pro podání nabídek (v nynějším případě činila 12 dnů).

[34] Ačkoli § 99 odst. 2 sám nestanoví, zda se lhůta počítá v kalendářních, či pracovních dnech, odkazuje na původní délku lhůty. Ustanovení § 99 odst. 2 a § 54 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek je proto třeba číst společně a chápat je ve vzájemné souvislosti. Poskytovatel dotace i ministryně vypočetli délku původní i prodloužené lhůty v této věci správně v pracovních dnech.

3.3 Finanční korekce nebyla nepřiměřená

[35] V posledním okruhu kasačních námitek město namítá, že krácení dotace, které má sankční charakter, není přiměřené tvrzenému pochybení a městský soud se nedostatečně zabýval povahou a účinky, které korekce představuje pro příjemce dotace.

[36] Ani v této části NSS městu nevyhověl.

[37] Podle ustálené judikatury NSS není krácení dotace správním trestem ani jinou sankcí v užším slova smyslu (rozsudek ze dne 10. 7. 2019, čj. 2 Afs 192/2018-74, *Arriva Morava*, body 35 a 36 a tam citovaná judikatura). Účelem krácení dotace totiž není potrestat jejího

pokračování

příjemce, nýbrž ochránit veřejné prostředky a zajistit dodržování všech předem stanovených pravidel upravujících poskytování dotací.

[38] Výše finanční korekce v nynější věci ani není nepřiměřená, ale určená v souladu s bodem 7 přílohy č. 5 Obecných pravidel pro žadatele a příjemce nazvané *Finanční opravy za nedodržení postupu stanoveného v ZVZ a MPZ* („sazebník finančních oprav“), ve výši 10 % z poskytnuté dotace za porušení povinnosti stanovit délku lhůty pro podání nabídek v souladu se zákonem, a to pro zkrácení lhůty, které dosáhlo alespoň 30 %. V nynější věci město prodloužilo lhůtu o osm pracovních dní, podle zákona však mělo o dvanáct, zkrátilo tedy lhůtu o 33 %.

[39] V rozsudku 2 Afs 192/2018 NSS vyhodnotil, že samotné sazby uvedené v sazebníku finančních oprav zajišťují přiměřenost mezi porušením určitého pravidla a opravou za toto porušení; ani v nynějším případě tak nelze na věc pohlížet jinak. Procentní sazba finanční opravy zaručuje přiměřenou individualizaci výše opravy, sazebník finančních oprav byl městu znám už při podání žádosti o dotaci. Městský soud odpověděl na žalobní námitky města k tomuto tématu dostatečně a přezkoumatelně. Finanční korekce odpovídá sazebníku oprav a není nijak excesivní. Město skutečně stanovilo lhůtu pro podání nabídek kratší v rozporu se zákonem a skutečnost, že nezbytná minimální délka lhůty nebyla na první pohled zřejmá a bylo třeba k ní dospět právním výkladem, nečiní výslednou korekci nepřiměřenou.

4. Závěr a náklady řízení

[40] Město Česká Skalice se svými námitkami neuspělo, a NSS proto kasační stížnost zamítl. Neúspěšné město nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti; žalovanému ministerstvu nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. července 2023

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu